

διαθερμαινόμενον. ἦν δὲ Λαμπρίας ὁ ἡμέτερος πάππος ἐν
 τῷ πίνειν εὐρετικώτατος αὐτὸς αὐτοῦ καὶ λογιώτατος·
 εἰώθει δὲ λέγειν ὅτι τῷ λιβανωτῷ παραπλησίως ὑπὸ
 θερμότητος ἀναθυμιᾶται. καὶ μὴν ἥδιστα τοὺς ἐρω-
 5 μένους ὀρῶντες οὐχ ἤττον ἠδέως ἐγκωμιάζουσιν ἢ ὀρῶσιν,
 καὶ πρὸς πάντα λάλος ὢν ἔρως λαλίστατός ἐστιν ἐν τοῖς
 ἐπαίνοις. αὐτοὶ τε γὰρ οὕτως πεπεισμένοι τυγχάνουσιν καὶ
 F βούλονται πεπεῖσθαι πάντας ὡς καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐρῶν-
 τες. τοῦτο καὶ τὸν Λυδὸν ἐπῆρεν <Κανδαύλην> τῆς
 10 ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐπισπᾶσθαι θεατὴν εἰς τὸ δωμάτιον τὸν
 τὴν οὐ· βούλονται γὰρ ὑπ' ἄλλων μαρτυρεῖσθαι· διὸ
 καὶ γράφοντες ἐγκώμια τῶν καλῶν ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ
 μέλεσι καὶ μέτροις καὶ ᾠδαῖς, ὥσπερ εἰκόνας χρυσῷ καλ-
 λωπίζοντες, ὅπως ἀκούηται τε μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν καὶ
 15 μνημονεύηται· καὶ γὰρ ἂν ἵππον καὶ ἀλεκτρούνα κἂν ἄλλο
 623 τι τοῖς ἐρωμένοις διδῶσι, | καλὸν εἶναι καὶ κεκοσμημένον
 ἐκπρεπῶς βούλονται καὶ περιπτῶς τὸ δῶρον, μάλιστα δὲ
 λόγον κόλακα προσφέροντες ἠδὺν ἐθέλουσι φαίνεσθαι καὶ
 γαῦρον καὶ περιπτόν, οἷος ὁ ποιητικός ἐστιν.
 20 2. Ὁ μέντοι Σόσσιος ἐπαιέσας ἐκείνους εἶπεν ὡς οὐ
 χειρόν ἂν τις ἐπιχειρήσειεν ὀρμηθεὶς ἀφ' ὧν Θεόφραστος
 εἴρηκεν περὶ μουσικῆς· 'καὶ γὰρ ἔναγχος' ἔφη 'τὸ βιβλίον
 ἀνέγνω. λέγει δὲ (fr. 90) μουσικῆς ἀρχὰς τρεῖς εἶναι,
 λύπην, ἠδονήν, ἐνθουσιασμόν, ὡς ἐκάστου τῶν . . .
 25 αὐτῶν παρατρέ<ποντος> ἐκ τοῦ συνήθους <καὶ παρ>εγκλί-
 νοντος τὴν φωνήν. αἶ τε γὰρ λῦπαι τὸ γοερὸν καὶ θρηνη-